

og et Spørgsmaal om, hvorvidt man kunde naa noget ved Forhandling med disse. — Og saa er det et Hensyn, som jeg mener vi ikke helt kan komme uden om, at efter at Socialdemokraterne positivt havde erklæret, at de ikke vil være med til denne Nedskæring, vilde vi ikke have megen Udsigt til at opnaa noget med Hensyn til den forønskede Nedskæring ved Forhandling med de paagældende Organisationers Ledere.

Men det Spørgsmaal, der særlig har Interesse, er, om vi ved Forliget, ved de Lønninger, der nu vil komme, efter at dette Lovforslag er vedtaget, er gaaet visse Tjenestemandsgupper for nær. I den Henseende vil jeg gerne have Lov til at henvise til en meget instruktiv Artikel, der staar i det sidste Nummer af „*Dansk Postblad*“, hvor man ved faktiske Tal gør opmærksom paa, hvordan Forholdet er. Det viser sig her, at man paa Basis af disse faktiske Tal ikke kan naa til nogen Bebrejdelse i denne Henseende. Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen maa jo dog huske, at det, der er Grundlaget for Lønningerne nu, er Lønningsloven af 1919, den Lov, der blev gennemført under de Radikales Ansvar. Jeg vil gerne have Lov til at nævne et Par Tal. Hvis vi f. Eks. i en Provinsby med et Stedtillæg af 240 Kr. betragter gifte Tjenestemænds Stilling, saa er Forholdet det, at man ved den Lønningslov, som den radikale Regering først og fremmest har Ansvaret for, som Slutløn til en Tjenestemand i femte Lønningsklasse — en Stationsforstander eller en Postmester — fastsætter 6 300 Kr., for en Assistent 3 660 Kr. og for et Postbud 2 250 Kr. Nu er Forholdet det, at paa det Tidspunkt, da Loven traadte i Kraft, havde de paagældende henholdsvis 8 292 Kr., 5 502 Kr. og 4 002 Kr. Lønningsloven af 1919 var baseret paa et Pristal af 136, og da Lønningsloven traadte i Kraft, havde vi et Pristal af 211, altsaa 75 højere.

Men 75 højere i Forhold til Udgangspunktet 136 betød, at det var blevet 55 pCt. dyrere at leve. Men hvilken Erstatning gav man saa indenfor de paagældende Grupper af Tjenestemænd? Ja, fordi det var blevet saa meget dyrere at leve, gav man en Embedsmand eller en Tjenestemand i 5te Lønningsklasse, hvis jeg regner baade med Konjunktur-, Dyrtids- og Stedtillæg, et yderligere Tillæg paa 32 pCt., en Assistent 50 pCt. og et Postbud eller en Portør 79 pCt., altsaa paa visse Omraader mere end Erstatning, selv ud fra det Udgangspunkt, man fra den Side mente var den rimelige Afgrænsning af Lønningerne paa de

forskellige Omraader under Hensyntagen til de forskellige Tjenestemandsgruppers Uddannelse. Men ser vi saa paa Stillingen nu, saaledes som den vil blive, efter at Forliget eller de Forslag, der her er Tale om, bliver vedtaget, vil den være den, at vi nu ha' et Pristal paa 181; og det vil betyde, at Pengenes Værdi er 34 pCt. mindre, end Grundlaget var ved Udgangspunktet i 1919. Men hvilken Erstatning vil de paagældende Grupper have i dette Øjeblik? Hvis jeg regner Konjunkturtillæg, Dyrtidstillæg og Stedtillæg, sat i Forhold til Grundlønning og Alderstillæg, vil en Tjenestemand i 5te Lønningsklasse have 14 pCt. Erstatning, en Assistent 23 pCt. og en Portør eller et Postbud 35 pCt. Jeg tror nok, disse faktiske Tal viser, at man ikke er gaaet nogen Lønningsklasse af de lavere Grader for nær, navnlig naar man som Udgangspunkt bruger selve det Grundlag, der i første Række er skabt af Socialdemokraterne og det radikale Venstre, et Grundlag, vi i øvrigt alle sammen sluttede os til.

Jeg har ønsket, at disse Oplysninger paa Basis af den Redegørelse, der findes i sidste Nummer af *Dansk Postblad*, skulde komme frem til Bedømmelse, inden vi slutter denne Forhandling, hvor man har givet det Udseende af, at vi i særlig Grad var gaaet de laveste Lønninger for nær. Naar man under opadgaende Konjunkturer kun i meget ringe Grad gav visse Tjenestemandsgupper Erstatning for Prisstigningen, kan man ikke tage de Penge væk, som man overhovedet ikke har givet. Hvis vi f. Eks. skulde gaa ind paa det ærede Medlem Hr. A. M. Hansens Tankegang først at foretage en ligelig Procentnedskæring, f. Eks. 10 pCt. Nedskæring over det hele, vilde det betyde, at visse Tjenestemandsgupper fik mindre i Løn nu med et Pristal af 181, end den radikale Regering havde tiltænkt den paagældende Gruppe af Tjenestemænd med et Pristal af 136. Det er det faktiske Forhold, som jeg ikke synes man skal se bort fra, naar man ganske uheldet skal bedømme det Spørgsmaal, vi her drøfter.

Jeg skal slutte med at anbefale at stemme for de Ændringsforslag, der er stillet af Finansministeren og tiltraadt af Udvalget eller dets Flertal, medens jeg maa fraaade at stemme for de af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

Valdemar Olsen: Jeg skal ikke paa dette sene Tidspunkt forlænge Diskussionen stort, jeg kan saa meget des bedre indskrænke mig til ganske faa Bemærkninger, som vi nys har hørt det ærede Medlem Hr.